

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: Ing. V. Š., bytem P., S. 16, *zastoupeného JUDr. Stanislavem Hájkem, advokátem, se
sídlem Plzeň, náměstí Republiky 28,* proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje,**
se sídlem Plzeň, Škroupova 18, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne
15.11.2013 č.j. DSH/18283/13,**

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Plzně, odboru správních činností, oddělení dopravních přestupků ze dne 24.10.2013, č.j. MMP/219999/13, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bod první zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, pro porušení § 5 odst. 1 písm. a) téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 5.000,- Kč, zákaz řízení motorových vozidel na 6 měsíců a náhrada nákladů řízení 1.000,- Kč.

Žalobce **v žalobě** tvrdil, že nebylo prokázáno, že vyjel z bydliště bez SPZ. Žalobce tvrdil, že si nepovšiml, že by v době jeho výjezdu z bydliště chyběly na vozidle SPZ. Podle žalobce velikost těchto předmětů je tak značná, že jejich absenci by musel zjistit. Při zadržení policií byl žalobce stresován, a tudíž předpokládal odcizení. Skutečnost, že si žalobce sám

nepovšiml absence SPZ, podle něho neznamená, že by skutečně chyběly. Žalobce připomněl, že je ustáleným řidičem bez ztrát v bodovém systému. Žalobce nesouhlasil s žalovaným, že nemohlo dojít ke ztrátě současně obou SPZ, s tím, že při prohlídce trasy Slovanská alej by dle žalobce žalovaný zjistil, že staveniště bylo v okamžiku průjezdu jeho vozidla tak rozkopané, že skutečně docházelo k enormním nárazům na vozidlo. Žalobce považoval za diskutabilní tvrzení, že měl před výjezdem zkontrolovat úchyty SPZ, neboť v daném okamžiku se mohly tyto jevit naprosto vyhovující a jejich poškození mohl žalobce zjistit až při osazování nových SPZ. Dle žalobce tak nelze vyloučit, že zmíněné rázy přivodily i poškození úchytů a tím i vypadnutí SPZ. Dle žalobce je spekulací, jaká všechna opatření před výjezdem musí řidič učinit. Žalovaný zmínil i nutnost prohlídky, zda není uvolněný šroub v držáku výfuku pod automobilem apod. Dle žalobce taková důkladná kontrola by zamezila pro neúměrný čas vyjetí automobilu zcela. Žalobce připomněl, že STK označila automobil za plně schopný na pozemních komunikacích. Podle žalobce nebylo prokázáno zcizení SPZ, avšak při kontrole žalobce nenapadla jiná možnost, ale když si uvědomil stav absolvované cesty a otřesy vozidla, došel k jinému závěru. Z toho podle žalobce plyne, že jeho návrh na zastavení řízení do prokázání krádeže SPZ byl důvodný. Jelikož nebylo prokázáno, že došlo ke zcizení SPZ, ani že bez SPZ žalobce již vyjel, žalobce žádal od upuštění sankce. Podle žalobce žalovaný nepřihlédl k faktu, že vozidlo je určeno převážně k obsluze jeho plně invalidní matky, která na pořízení vozidla přispěla ze svých úspor. Žalobce setrval v tvrzení, že nebylo prokázáno, že v okamžiku výjezdu byly SPZ z vozidla odcizeny a že nemohlo jít k jejich ztrátě ve výmolech staveniště Slovanská alej. Jelikož toto podle žalobce nebylo prokázáno, navrhl žalobce, aby si soud vyžádal stanovisko policie, zda skutečně došlo ke zcizení SPZ.

Dne 18.3.2014 žalobce předložil kopii novinového článku z prosince 2013 „Ohlédnutí za výlukami v roce 2013“ obsahující popis prováděné rekonstrukce předmětné vozovky v ulici Slovanská alej spolu s fotodokumentací prováděných prací, zejména na kolejích. Dále žalobce předložil vyrozumění Policie ČR Obvodního oddělení Plzeň 1 ze dne 16.10.2013 o tom, že ve věci přestupku oznámeného žalobcem dne 20.9.2013 došlo k odložení věci, neboť nebyly zjištěny skutečnosti odůvodňující podezření, že jej spáchala určitá osoba. Dále žalobce navrhl provést důkaz upozorněním veřejného ochránce práv, že je nutno přestupek prokázat a navrhl také provést důkaz zápisem z technického průkazu svého dřívějšího vozidla Peugeot 305 Combi zcizení, jehož SPZ v roce 2003 bylo řešeno během jednoho týdne. Žalobce uvedl, že držáky s uvolněným držením při výměně vyhodil. Žalobce tvrdil, že jelikož před výjezdem automobil kontroluje, takový markant by ho hned upoutal, stejně jako se mu to stalo v roce 2003. Z toho důvodu uvedl, že snad opět k odcizení došlo a žalobce zřejmě ztrátu přehlédl. Jelikož ho však informovala policie, že nebude problém v případě krádeže dopadnout pachatele, a současně dále docházelo při průjezdu staveništěm k neúměrným rázům, žalobce si uvědomil, že příčina chybějících SPZ je zřejmá.

Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** navrhl zamítnutí žaloby s tím, že není pravdou, že by se nezabýval účelem užívání vozidla. Samotná skutečnost, že vozidlo slouží k převozům invalidní matky žalobce, nemůže mít za následek zproštění žalobce odpovědnosti za přestupek či neuložení sankce zákazu činnosti, neboť takový postup by byl v rozporu se zákonem. Žalovaný neuvedl ve svém rozhodnutí, že by byl stoprocentně přesvědčen o odcizení tabulek registrační značky, jen tuto možnost připustil. I pokud by ke krádeži tabulek došlo, ani tato skutečnost by nebyla s to žalobce zprostit odpovědnosti za přestupek, neboť pokud by žalobce řádně před jízdou zkontroloval svoje vozidlo, absenci tabulek by mohl

zjistit a s takovým vozidlem pak neměl vyjíždět. Další dokazování ohledně údajného odcizení tabulek je pro závěr o spáchání přestupku podle žalovaného nadbytečný.

Součástí **správního spisu** je oznámení přestupku ze dne 20.9.2013, podle něhož žalobce v tento den v 9:15 hodin řídil osobní motorové vozidlo Ford Escort červené barvy a byl kontrolován v Plzni v ulici Samaritská, když na vozidle nebyly RZ ani převozová značka. Žalobce oznámení podepsal a nevyjádřil se k němu. Dle úředního záznamu PČR z téhož dne žalobce měl hlídce uvést, že započal jízdu v 9:15 hodin a měl namířeno do SRN na nákup náhradních dílů pro vozidla. Toho, že na vozidle nemá RZ, si nevšiml. Do protokolu o podání vysvětlení žalobce uváděl, že asi tak před 10 dny zaparkoval vozidlo před svým bydlištěm v Plzni a tehdy na něm byly obě RZ. Inkriminovaného dne přišel k vozidlu ze strany ode dveří, zkontroloval provozní kapaliny, jelikož měl jet do Německa pro náhradní díly zeťovi. Vše bylo v pořádku a vůbec ho nenapadlo podívat se, zda má na vozidle RZ. Odjel na Světovar a dále chtěl pokračovat přes Samaritskou ulici na Rozvadov na dálnici. Ráno ho opravdu nenapadlo zkontrolovat RZ. Ty naposledy viděl na vozidle před 10 dny. S vozidlem jezdí pouze výjimečně. Kdo mu odcizil obě RZ, neví. Podle dalšího úředního záznamu PČR z téhož dne žalobce odcizení registračních značek nahlásil na Obvodním oddělení Plzeň 1.

Při jednání dne 30.9.2013 žalobce uvedl, že majitelem vozidla je jeho matka a on vozidlo provozuje. Předmětného dne řídil vozidlo po Samaritské ulici ve směru od ulice Zborovské a jel do Německa pro náhradní díly na vozidlo. Vozidlo zaparkoval asi před 10 dny v trvalém bydlišti, kdy na vozidle RZ značky byly. Před jízdou zkontroloval provozní kapaliny, pneumatiky, světla a technický stav, ale nenapadlo ho zkontrolovat registrační značky. Že na vozidle nejsou, mu sdělila až policie při kontrole. Žalobce uváděl, že mu byly RZ odcizeny a že to byl nahlásit na OOP Plzeň. V současné době již má přidělenou novou značku.

Správní orgán I. stupně uznal žalobce vinným z přestupku s odůvodněním, že námitka žalobce, že před jízdou vozidlo zkontroloval, ale nenapadlo ho zkontrolovat registrační značky, ho nevyvíňuje z naplnění skutkové podstaty přestupku, neboť žalobce neprovedl řádnou kontrolu motorového vozidla před započítím jízdy, protože by skutečnost, že na vozidle nejsou registrační značky, musel odhalit. Tím považuje správní orgán námitku žalobce za vyvrácenou, neboť k zavinění přestupku postačí i opomenutí takového konání, k němuž byl pachatel podle svých okolností a svých osobních poměrů povinen. Správní orgán zhodnotil všechny listinné podklady jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a dospěl k závěru, že prokazují spáchání přestupku. Svým jednáním žalobce porušil podle správního orgánu § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, podle něhož je řidič kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen užít vozidlo splňující technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem. Tím je ust. § 28 odst. 3 vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů č. 241/2001 Sb., o registraci vozidel, podle něhož tabulka registrační značky musí být umístěna na silničním motorovém vozidle vpředu a vzadu. Pokud zde tato umístěna není, je na vozidlo pohlíženo jako na technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích, jelikož za technický stav vozidla se nepovažuje pouze vzhled, tvar a vybavení vozidla, ale i jeho opatření identifikačními znaky, tj. i registrační značkou.

V odůvodnění žalobou **napadeného rozhodnutí** žalovaný konstatoval, že žalobce již při silniční kontrole uváděl, že tabulky nekontroloval, a toto uvedl i do úředního záznamu o

podání vysvětlení a při jednání. Tuto skutečnost pak začal v odvolání zpochybňovat, když uvedl, že by si nemohl nevšimnout absence tabulek registrační značky, a že tedy mohlo dojít k jejich odpadnutí při jízdě. Žalovaný k tomu uvedl, že s ohledem na skutečnost, že toto započal žalobce zpochybňovat až v odvolání, kdy do podání odvolání bylo jeho tvrzení konstantní, v důsledku toho považuje toto tvrzení žalovaný za účelové s cílem vyvinění se z přestupku. Dle žalovaného také je toto tvrzení žalobce masivně spojeno se spekulacemi o tom, že by si před odjezdem z místa bydliště musel absence tabulek registrační značky všimnout, a že mu mohly upadnout z rámečku na vozovce ulice Slovanská alej, kde byly prováděny opravy, a kdy při jízdě tímto úsekem byly na jeho vozidlo vyvíjeny (zřejmě nerovnostmi) rázy, které mohly mít za následek uvolnění obou tabulek registrační značky. K tomu žalovaný uvádí, že lze považovat za vyloučené, že by došlo zároveň k odpadnutí obou tabulek registrační značky v úseku opravy vozovky. Podle žalovaného logicky součástí povinnosti osadit vozidlo tabulkami registrační značky je, že tyto musí být řádně upevněny. Pokud žalobce na řádné upevnění tabulek rezignoval, resp. jejich upevnění nekontroloval, nese plnou odpovědnost za přestupek, i pokud by se uvolnily popisovaným způsobem, byť takovou variantu děje považuje žalovaný za zcela nepravděpodobnou. Z výpovědi žalobce podle žalovaného dále vyplývá, že vozidlo používá toliko občasné a že před spácháním přestupku došlo k užití vozidla 10 dnů před tímto okamžikem, kdy následně na místě trvalého bydliště žalobce bylo vozidlo zaparkováno a v té době na vozidle tabulky registrační značky osazeny byly. Samotná skutečnost, že v minulém případě po odcizení tabulek registrační značky v roce 2003 došlo v krátkém časovém úseku ke zjištění pachatelů, podle žalovaného neznámá, že pokud pachatelé v dané věci zjištění nebyli, že k odcizení nedošlo. Skutečnost, že žalobce s vozidlem projel celé město a byl zastaven z důvodu absence tabulek registračních značek až v ulici Samaritské, neznámá, že při průjezdu na vozidle tabulky prokazatelně připevněny byly. Žalovaný považuje za účelové tvrzení žalobce, že tabulky registračních značek mohl ztratit při jízdě na opravované vozovce v ulici Slovanská alej. Jde o ničím nepodloženou spekulaci, neboť ztrátu obou tabulek v daném úseku nelze mít za prokázanou. Na vozidle musí být tabulky registračních značek řádně upevněny, tedy, i pokud by k upadnutí tabulky došlo z důvodů opotřebení rámečku či šroubu, došlo by případně ke ztrátě jen jedné z tabulek registrační značky, nikoli obou zároveň, přičemž nelze pominout povinnost žalobce mít tabulky řádně upevněny. Tím, že žalobce řídil vozidlo, které nebylo osazeno žádnou tabulkou registrační značky, znemožnil identifikaci vozidla a naplnil skutkovou podstatu přestupku. Kontrola povinného umístění registračních značek není součástí technické kontroly vozidla, ani je nemusí kontrolovat PČR, naopak řidič před jízdou má vozidlo řádně zkontrolovat tak, aby užil v provozu na pozemních komunikacích jen takové vozidlo, které je technicky k provozu způsobilé. Žalovaný nezpochybnil možnost krádeže tabulek, avšak pokud by kontrola technického stavu vozidla byla žalobcem provedena před jízdou, absenci tabulek mohl zjistit. Pokud kontrolu neprovedl (od počátku žalobce tvrdí, že kontrolu osazení tabulek registrační značky neprováděl), zodpovídá za své jednání, přičemž tohoto se prokazatelně dopustil nedbalostním způsobem nevědomě. Správní orgány podle žalovaného nejsou povinny prokazovat důvod absence tabulek na vozidle, tedy zda se tak stalo z důvodu krádeže, jejich sejmutí či ztráty. Žalobce je před jízdou povinen vozidlo zkontrolovat, a pokud tak učinil (nekontroloval osazení vozidla tabulkami registrační značky), je pro posouzení věci irelevantní, z jakého důvodu nebyly osazeny. Je také podle žalovaného irelevantní, zda žalobce odjížděl již z místa trvalého bydliště bez tabulek, byť taková verze je pravděpodobná, či zda je v průběhu cesty ztratil, byť tato verze se v případě ztráty obou tabulek současně jeví nepravděpodobnou. Podle žalovaného není na místě ani spekulace

ohledně možnosti svévolného sejmutí tabulek registrační značky. Podle žalovaného bylo prokázáno, že žalobce řídil motorové vozidlo na pozemních komunikacích, ačkoli nebylo osazeno žádnou z tabulek registrační značky. Žalobce nemůže vyvinut tvrzení o nutnosti obstarání převozu invalidní matky, což může být pouze polehčující okolností při ukládání sankce. Taktéž tato skutečnost nemůže např. vést k neuložení sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, neboť tento postup není možný na podkladě ust. § 125c odst. 8 zákona č. 361/2000 Sb. Žalobci byla kumulativně uložena podle § 125c odst. 5 zákona o silničním provozu sankce zákazu řízení motorových vozidel na 6 měsíců (zákonně rozpětí sankce je od 6 měsíců do 1 roku), a dále dle § 125c odst. 4 písm. d) téhož zákona pokuta 5.000,- Kč (při zákoně rozpětí od 5.000,- Kč do 10.000,- Kč). Z toho vyplývá, že pokuta byla uložena na spodní hranici zákonem stanoveného rozpětí, stejně jako sankce zákazu činnosti. Tedy ani jednu z těchto sankcí nelze dle § 125c odst. 1 zákona o silničním provozu ani snížit, ani od žádné ze sankcí nelze upustit.

O věci samé bylo rozhodnuto bez jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen s.ř.s.), neboť s tím žalovaný souhlasil a žalobce se k tomu ve stanovené lhůtě nevyjádřil.

Žaloba není důvodná.

Soud především podotýká, že žalobní námitky jsou shodné s odvolacemi a žalovaný se jimi podrobně zabýval v napadeném rozhodnutí, výše shrnutém, a soud se s jeho závěry plně ztotožnil.

To platí zejména o úvahách žalobce, co bylo příčinou absence registračních značek při silniční kontrole - zda odcizení nebo jejich ztráta. V tomto směru je podstatné, že žalobce výslovně ve správním řízení uvedl, že před odjezdem z místa bydliště značky nekontroloval (naposledy před 10 dny), z čehož jednoznačně vyplývá zavinění přestupku v podobě nevědomé nedbalosti, kdy žalobce v důsledku svého opomenutí zkontrolovat před jízdou registrační značky řídil motorové vozidlo, které nesplňovalo technické podmínky pro provoz na pozemních komunikacích.

Soud také považuje za logickou a správnou úvahu žalovaného, že je zcela nepravděpodobná varianta skutkového děje tvrzená žalobcem, podle níž mělo dojít ke ztrátě registračních značek až v místě, kde byly na silnici v důsledku oprav velké výmoly. Je totiž naprosto nepravděpodobné, že by ve stejném okamžiku a na stejném odpadly samy obě poznávací značky.

Žalobcem navržené důkazy novinovým článkem o výlukách v roce 2013, vyrozuměním Policie ČR o odložení podezření z přestupku, zápisem z technického průkazu vozidla Peugeot 305 Combi, ani upozorněním veřejného ochránce práv, že je nutno přestupek prokázat a navrhl také provést důkaz věci soud neprovedl z důvodu nadbytečnosti, neboť skutkový stav věci byl zjištěn bez důvodných pochybností. Situace, která nastala v minulosti u jiného vozidla (odcizení značek u vozidla Peugeot) nadto nemůže být s to nijak přispět k objasnění situace v projednávaném případě. Skutečnost, že je nutno přestupek dokázat, vyplývá ze zákona, proto není třeba v této souvislosti se obracet na veřejného ochránce práv. Vyrozumění policie také nijak neprokazuje, jak a kdy došlo ke zmizení registračních značek,

když formulace v něm obsažená, tj .že nebyla zjištěna konkrétní osoba pachatele odcizení značek, nevylučuje ani jejich ztrátu ani odcizení. Článek o výlukách sice znázorňuje opravy na silnici v rozhodné době, avšak rovněž neprokazuje, že by žalobce právě v tomto místě ztratil najednou obě poznávací značky.

Nemožností upuštění od sankcí pokuty a zákazu činnosti, které byly žalobci uloženy, se žalovaný také podrobně zabýval ve výše shrnutém odůvodnění jeho rozhodnutí, kdy na toto odůvodnění soud odkazuje a znovu připomíná, že žalobci byly obě sankce uloženy v nejnížší možné míře a podle zákona o silničním provozu nelze od žádné z těchto sankcí upustit, ani je snížit pod zákonnou minimální výměru.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 29. ledna 2016

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Bc. Michaela Karásková